Štev. 30. Maribor, dne 26. julija 1906. Tečaj XL.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijski dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja" v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležnike „Katoliškega tiskovnega društva" dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta štev. 5, — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo Koroška cesta štev. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede opoldne. — Nezaprte reklamacije so poštnine proste.

Zahvala.

Vsem častitim volilcem, ki so pri volitvi dne 17. t. m. združili svoje glasove na me ter me izvolili državnim poslancem — izrekam svojo najprisrčnejšo zahvalo. S to izvolitvijo ste pritrdili mojemu programu — in moja dolžnost je, storiti vse, kar leži v mojih močeh v uresničenje tega programa.

Slovesno zatrjujem, da jaz v me stavljenega zaupanja ne bom nikdar varal in da Vam bom mi podeljeni mandat čistega, kakor ga sprejmem — svoječasno zopet izročil.

Živeli Slovenci!

Na Dunaju, dne 19. julija 1906.

Dr. Franc Voušek,
državni poslanec.

Sprememba volilnega reda.

V volilnem odseku se je končno sklenilo, koliko poslancev dobe posamezne dežele po novem volilnem redu. Nas zanima v prvi vrsti Štajerska. Skraja nam je baron Gauč namenil dati samo 6 kmečkih mandatov. Naša zastopnika v volilnem odseku sta nam priborila še sedmi kmečki mandat. Izgubili pa smo v volilnem odseku vse slovenske občine graškega okrožnega sodišča, ki so se črtale iz slovenskih volilnih okrajev ter pridjale nemškim volilnim okrajem. Kot neuspeh se mora tudi smatrati, da slovenski trgi niso dobili lastnega mandata in da se je ustanovil tretji nemški mandat za nekatere kraje na Spodnjem Štajerskem. Mogoče, da se da vsaj ta ali oni neuspeh pri razpravi v državni zbornici popraviti in v tem smislu se naj razvija naše politično delovanje v prihodnji dobi.

Kmečki volilni okraji na Spodnjem Štajerskem so po novem volilnem redu sestavljeni iz sledečih sodnih okrajev:

1. Maribor levi breg, Sv. Lenart, Gornja Radgona, Ljutomer.
2. Maribor desni breg, Slov. Bistrica, Konjice.
3. Ptuj, Ormož.
4. Šmarje pri Jelšah, Rogatec, Kozje.
5. Brežice, Sevnica, Laško.
6. Celje, Vransko.
7. Slov. Gradec, Gornjigrad, Šoštanj, Marenberg.

Mestni volilni okraji, v kolikor se tičejo Spodnje Štajerske, pa so sestavljeni iz naslednjih mest, trgov in vasi:

1. Mesto Maribor (samo za-se).
2. Celje, Studenci pri Mariboru, Laško, Sevnica, Brežice, Slov. Bistrica, Slov. Gradec, Šoštanj, Marenberg, Vuzenica, Muta, Sobota, Kortin, Gornja Vižinga, Konjice, Rogatec, kopališče Slatina, Vitanje, Ljutomer, Ormož.
3. Lipnica, Lučane, Arnož, Švanberg, Nemški Lonč, Veliki Florijan, Sv. Jurij na Štifingu, Ivnica, Stras, Vildon, Ernovž, Cmurek, Sv. Lenart v Slov. goricah, Gornja Radgona, Ptuj, Poberž, Razvanje, Breg pri Ptuju.

Politični ogled.

Državni zbor je zadnji petek nastopil svoje počitnice. Dokončala se je razprava o prvem čitanju vladne predloge o podržavljenju severne železnice, sprejelo se je poročilo o razmerju med Ogrsko in Avstrijo, sprejel se zakon o zavarovanju zasebnih uradnikov in rešili so se nujni predlogi zaradi uim. Poslanec dr. Korošec je stavil ta dan še nujni predlog zaradi škode, ki so jo naredili nalivi dne 15. julija v Dobrni pri Celju. Nadalje je isti poslanec vprašal trgovinskega ministra zaradi postopanja proti slovenskim poštnim uradnikom in na pravosodnega ministra zaradi blatenja in zapostavljenja slovenskih uradnikov.

Slovensko ljudstvo! Spodnještajerski nemčurji in peščica Nemcev je začela hudo gonjo proti temu, da se da nam spodnještajerskim Slovencem sedem poslancev. Vsi zastopi, ki so v njih rokah, so poslali ugovore na ministrstvo. Na naši strani se pa nihče ne gane. Tudi naši zastopi, občinski, okrajni itd. bi morali odločno ugovarjati proti temu nečuvenemu postopanju nemčurjev ter odločno zagovarjati naše posestno stanje, ki pa še vedne ne odgovarja pravičnosti. Ganite se in ne bodite tako zaspani!

Liberalni neuspehi v Ljubljani. Dva shoda, ki so sklicali zadnji čas liberalci v Ljubljani, so razgnali krščanski socijalci in socijaldemokrati. Na teh shodih je pokazala liberalna stranka svojo onemoglost, kajti Ljubljana je dosedaj tvorila nje najboljšo postojanko. Ce pa že v Ljubljani ne morejo več javno zborovati, to kaže, da je ta stranka popolnoma izgubila tudi tukaj svoj upliv.

Volilni odsek. Dne 21. julija je bil za volilno preosnovo predložen nov kompromisni predlog, po katerem bi se število poslancev zvišalo za 19, tako da bi bilo v novem državnem zboru 516 poslancev. Od 19 novih mandatov bi odpadlo na Češko 5 nemških, 3 češki, na Moravsko 1 nemški, 2 češka, na Galicijo 4 slovanski (3 poljski, 1 rusinski), na Tirolsko 2 nemška, 1 italijanski, na Štajersko še en nemški mandat. Za volilno preosnovo je bil v poimenskem glasovanju z 28 proti 19 glasovom sprejet kompromisni predlog, po katerem se število poslancev na Češkem pomnoži na 103

LIŠTEK.

Dan plačila...

Povest. — Spisala Marica Potoška.

(Nadaljevanje.)

Še so pojemaje doneli tožni glasovi, ko se po hodniku začujejo nagli, trdi koraki, ključ je zarožljal, in koj nato se je začul Seljanov osorni glas:

„Vražje babe, ali ne bo miru?! Spat! Katera se mi le še gane, bo imela jutri post!" Jetnice so molčale, Seljan je še nekaj časa godrnjal in preklinjal, potem pa je zaklenil vrata ter odšel. Nekaj časa je bilo vse tiho, toda kmalu se je zopet čulo šepetanje, a tako lahno, da ni bilo mogoče razumeti niti besedice. Lucija je naslonila glavo na zid ter poslušala. Kmalo je spoznala, da jetnice v sosednji celici molijo rožni venec. Tedaj je pokleknila tudi ona ter opravila večerno molitev. Kako dolgo že ni tako iskreno in pobožno molila kot nocoj! Srce človeško pozabi v sreči mnogokrat na svojega Gospoda in Stvarnika in še le v nesreči, ko ni več druge pomoči, se zateče zopet k Očetu, proseč ga podpore. Po prestanih duševnih mukah preteklega dne se je čutila Lucija silno utrujena; komaj je legla na trdo slamnico, objel jo je blagodejen spanec.

Počasi so tekli dnevi naši jetnici. Drugi dan je bila pozvana pred preiskovalnega sodnika, kateri jo je hotel na vsak način pripraviti do tega, da prizna tatvino.

„Oprostite, gospod, lagati vendar ne morem, jaz res ne vem, kako je prišel oni lišp med mojo obleko," odgovarjala mu je Lucija mirno.

„Dobro, to pokaže obravnava, opozarjam vas samo, da bode sodba milejša, ako priznate."

„Ne morem, gospod, jaz nisem kriva..."

In zopet so se zaprla za njo vrata celice.

Z upom in strahom je pričakovala Lucija dneva obravnave. Pretekli so že trije dnevi, odkar se je nahajala v jetnišnici, ko ji prinese nekega jutra nadpaznik Seljan njeno obleko.

„Preobleci se, ob deseti uri je obravnava," dejal je kratko in odšel.

Luciji se je roka tresla, ko je zopet oblačila svojo obleko. Toraj vendar enkrat! In prosta bode še danes! Saj jo ne morejo obsoditi, saj ni ničesar zakrivila. Naglo se je preoblekla ter potem nestrpno čakala, da pridejo po njo. Res je kmalu prišel neki paznik ter jo pozval, naj mu sledi. Na pragu se je ozrla Lucija še enkrat po celici, kjer je preživela najbridkejše ure svojega življenja. Ko je pospela s paznikom v pritličje, kjer se je nahajala sodna dvorana, ugledala je barona Viljema. Stal je poleg matere, a ko je zagledal Lucijo, se je naglo obrnil ter stopil pred mater tako, da ta ni mogla videti Lucije.

Nekaj minut pozneje je stala Lucija pred sodnikom, trepetaje je odgovarjala na razna vprašanja.

Baronica Winter in njen sin sta bila povabljena kot glavni priči. Viljem je odgovarjal malomarno na sodnikova vprašanja, kakor da je vsa stvar premalenkostna, da bi se on za njo brigal.

Baronica pa je žalostno pogledala Lucijo, ko je sednja stopila pred sodnika.

„Lucija, Lucija, tega bi ne bila pričakovala od tebe", dejala je očitaje. Lucija je hotela nekaj odgovoriti, toda sodnik jo je prehitel.

„Gospa baronica, koliko časa je bila obtoženka v vaši službi?"

„Skoraj dve leti"

„Ste li kedaj opazili kako nepoštenost pri njej?"

„Ne, nikdar! Zaupala sem ji lahko vse."

„In sicer; je bila delavna, pokorna?"

„Jaz sem bila zadovoljna z njo v vsakem oziru."

„Dobro! Kedaj ste zadnjič rabili oni nakit?"

„Prav na predvečer, predno mi je bil vkraden. Moj sin se je pred nekaj dnevi vrnil od vojakov, obiskala sva skupno nekatere sorodnike, ko sva se zvečer vrnila, sem odložila zlatnino na pisalno mizo, od tam je izginila."

„Ali ste morda odložili tam tudi druge dragocenosti?"

„Da, več prstanov in jedno zapestnico."

„In te ste, kakor pravite, zopet našli?"

„Da, prav tam."

„Znamenje, da je bil tat domač, tujec bi bil odnesel vse."

Baronica je odstopila. Sodnik je stavil še nekaj malenkostnih vprašanj, na katere je Lucija komaj odgovarjala, na kar so se podali porotniki v sosedno sobo k posvetovanju. Lucija je čutila vedno bolj, da je zgubljena. Nemo je sedela na

Današnja številka ima „Naš Dom" kot prilogo.

in od katerih dobe Čehi 75 in Nemci 55 poslancev.

Poslanci po deželah:

	Načrt Gaučev	Kompromis
Češko	118	130
Dalmacija	11	11
Galicija	88	106
Niže Avstr.	55	64
Gor. Avstr.	20	22
Solnograško	6	7
Štajersko	28	30
Koroško	10	10
Kranjsko	11	12
Bukovina	11	14
Moravsko	44	49
Šlezija	13	15
Tirolsko	21	26
Predarelsko	4	4
Istra	5	6
Goriško	5	6
Trst	5	5
	455	516

Po narodnosti:

	Načrt Gaučev	Kompromis
Nemci	205	233
Čehi	99	108
Poljaki	64	80
Rusini	31	34
Jugoslovani	36	37
Italijani	16	19
Romuni	4	5
	455	516

Slovani bodo imeli po kompromisu 259 poslancev, Nemci 233, Italijani in Romuni 24, slovanska večina znaša 2 mandata.

Železniški minister Derschatta je spregovoril v Trstu povodom otvoritve karavanske železnice tudi par laških stavkov. Drugodi je govoril le nemško. Par laških stavkov se je naučil, par slovenskih pa ne. Tem lahonskim veleizdajcem se pri nas v Avstriji klanjajo, nas patriotične Slovence pa se prezira.

Gusudarstvenaja duma razpuščena. Dne 22. t. m. je izdal ruski car ukaz, da se duma razpusti in da se skliče nova duma šele 25. marca 1907. Čas za volitve se določi šele kasneje. Ker se bojijo, da bi vsled te naredbe nastala še hujša revolucija, je v Petrogradu in petrogradski guberniji proglašeno obsedno stanje. Nemiri lahko vsak dan izbruhnejo. Poznavatelji ruskih razmer pravijo, da bo gotovo prej ali slej nastala revolucija. Rusko še čakajo hudi časi.

Vojska v Srednji Ameriki. Vsled upliva drugih držav ste sklenili obe bojujoči ljudovladi Salvador in Guatemala, da začneta s pogajanji. Kljub dogovoru pa prodirajo sovražniki v Salvador. Pri Matapiji in Platani so bili novi boji, v katerih je zmagala salvadorska armada. Guatemalskega predsednika Cabrero dolže, da ravnajo nečloveško z jetniki. Guatemalski vojaki so razsekali v kosce nekega uglednega meščana v Salvadoru. Najnovejše vesti poročajo, da se je sklenilo premirje in da je upanje, da se pogodita obe državi mirnim potom.

Nemiri na Kitajskem. Iz Honkona se poroča, da postaja nemirno prebivalstvo v južnih kitajskih pokrajinah. Agitacija proti inozemcem je vedno bolj nevarna. Napadajo Evropejce, ne da kaznujejo krivcev. Kitajske oblasti so popolnoma nesposobne, da varujejo Evropejce, ki morajo iskati varstva pri zastopnikih velevlastij.

Razne novice.

* **Slovensko društvo** je imelo dne 24. t. m. odborovo sejo, v kateri se je storil naslednji sklep: Odbor pozivlja slovenske državne poslance, da skličejo pred bodočo državnozborsko sejo v Maribor zborovanje, ki bode pristopno vsem spodnještajerskim in koroškim slovenskim volilcem, in poročajo vestno o svojem delovanju za preosnovo volilnega reda, da se posvetuje in sklepa o postopanju naših poslancev v bodočem zasedanju glede volilne reforme za Štajersko in Koroško.

* **Promocija.** Doktorjem prava sta bila promovirana g Ernest Kalan, odvetniški kandidat v Celju, in g. Fr Schmid, avskultant v Mariboru.

* **Skozi Spodnještajersko** potuje v začetku avgusta III. topničarski polk iz Gradca, ki je na potu k strelnim vajam pri Krškem.

* **Ne hujskajte naroda!** Kjer ni miru in edinosti, tam ni sreče! To velja ne samo za družino, ampak tudi za celi narod! Poglejte v družino, kjer ni med zakonskimi sporazumljenja, tam je pekel v taki družini! Med slovenski narod hodi zadnja leta peklenski list, ki vedno hujska med njimi ter išče novih prepirov, to je „Štajerc". Očeta proti sinu, hčer proti materi, soseda proti sosedu, vse je že nahujskal ta list ter razdivjal naše ljudi. In prepir in sovraštvo in strankarska strast se je mnogokje naselila namesto miru in ljubezni. Kako daleč še bo to šlo? Znano je, da ima ptujski župan Ornig veliko upliva pri „Štajercu". Zakaj ne stori nič, da bi se pri tem listu preneehalo nesramno hujskanje. Ptujski glavar si je vinski brat z Ornigom, tudi on bi lahko uplival. Ali želijo, da se naš narod s hujskanjem ugonobi?

* **Kje se to dogaja?** Po Slovenskem Štajerju se je osnovalo mnogo posojilnic, da iztrgajo naše kmete iz krempljev nemčurskih oderuhov. Za to smo se zelo čudili, ko smo v zadnji številki „Štajerca" čitali, da jemljejo nekatere posojilnice po 7% obresti od posojil. Nam nobena slovenska posojilnica ni znana, ki bi se kaj takega upala, za to pa kličemo „Štajerca", naj pride z imeni dotičnih posojilnic na dan. Če so res take posojilnice, bomo mi odločno nastopili proti njim brez ozira. Če pa je zopet to laž „Štajerčeva", potem je gotovo jako zlobna laž, za katero se je dal „Štajerc" od kake nemške posojilnice plačati. Z imeni torej na dan!

* **Kako hujskajo učiteljstvo proti nam?** V zadnjem času se dela s čudno dosledností zahrbtno in javno na to, da bi se slovensko učiteljstvo nahujskalo proti nam. Tako dobivamo dopise proti učiteljstvu iz krogov, ki so učiteljem najbližji, s prošnjo, naj jih priobčimo; napadajo se osebne zaradi nepomembnih malenkosti; v javnosti pa se nam podtikajo različne trditve o učiteljstvu, koje pa so izmišljene, torej grda laž. En primer! Nikdar nismo pisali, da so spremembo volilnega reda povzročili učitelji. Čudom smo se torej čudili, ko smo čitali v sobotnem „Slovenskem Narodu" naslednjo notico: „Zakaj je slovenski narod tako hud udarec zadel v odseku za volilno reformo? Po „Slov. Gospod." so učitelji krivi poraza." Za božjo voljo, pri belem dnevu si upajo ljudje tako lagati! Naši bralci itak vedo, da nismo napadli slovenskega učiteljstva, naš uredniški koš pa bi lahko učiteljstvu razkril, da smo za njegovo stanovsko čast in ugled bolj zavzeti kakor marsikateri, posebno — neklerikalni učitelji! Mogoče nas razmere kedaj prisilijo, da pridemo v tem oziru z zanimivimi razkritji!

* **Za cestarje na državnih cestah.** Poslanci raznih strank so že opetovano pozivljali vlado, naj cestarjem na državnih cestah primerno zboljša plače in pokojnine. Dotično resolucijo je tudi poslanska zbornica odobrila pred dvema letoma, a zgodilo se ni nič. Ravnokar so poslanci dr. Korošec in tovariši v državnem zboru vložili predlog, naj vlada čimpreje državnim cestarjem primerno zboljša plače in pokojnine.

* **Južna železnica zviša tarif.** Začetkom l. 1907 namerava južna železnica zvišati tarife. Sedaj veljavne znižane tarife deloma opusti, deloma jih omeji. Uprava južne železnice trdi, da so se podražile železniške potrebščine, in da je nemogoče, da se znižajo prometni stroški.

* **Romarjem k Mariji Pomagaj** se naznanja, da se bodo vozni listki še v nedeljo predpoldan in ponedeljek zjutraj dobivali za postajo Maribor v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, za postajo Pragersko v samostanu v Ptuju in za Celje v celjski kaplaniji. Tudi na vlaku se še bodo dobivali vozni listki za vse postaje, ako jih bode kaj ostalo; zato je bolje, da si romarji vozne listke preskrbijo prej.

M Medved, župnik.

* **Čebelarji, pozor!** Gnilcba v čebelnih panjih se je pojavila v okraju Feldbach. Bolezen je nalezljiva in uniči cele čebelnjake. Obstoji v tem, da zamro naglo čebelni ogrci, ki zgube najprej belo barvo, se zmanjšajo, postanejo rumenkasti ter se razkroje v rjavkasto, smrdljivo tvarino. Če so v panju že veliki kosi te smrdljive tvarine, je najbolje celega zažgati. Vsak čebelar naj zato strogo opazuje svoje roje, naj vpraša za svet izkušene veščake. Čebelarsko društvo za Spodnje Štajersko bo v tem oziru gotovo vsem rado šlo na roko.

* **Zlatomašnikov** šteje škofovina lavantinska petnajst. To so gospodje: Lorenčič v Radgoni, Bosina v Kozjem, gimnazijski ravnatelj Vonk v Nazarji, Selič v Kostrivnici, stolni prošt prelat Herg v

---

zatožni klopi, sklenjene roke so se ji mrzlično tresle in suho, pekoče oko je bilo vprto z izrazom obupne prošnje na razpelo, katero je med dvema svečama stalo na pisalni mizi.

Posvetovanje je trajalo le nekaj minut, nato so se porotniki zopet vrnili v sodno dvorano. Sedaj, sedaj se ima odločiti! Navzoči so vstali, da stoje poslušajo razsodbo, tudi Lucija je vstala iz svojega sedeža. Uboga Lucija! Varalo jo je zadnje upanje. Razsodba se je glasila: „Spoznana kriva hudodelstva tatvine ter obsojena na šest mesecev težke ječe."

Luciji se je zazdelo, kakor da jo je neka nevidna ledena roka zgrabila za vrat, pred očmi se ji je stemnilo in nezavestna se je zgrudila na klop . . .

Ko se je zopet zavedla, je ležala v jetniški bolnišnici. Poleg postelje je stal zdravnik in neka strežnica.

„Danes naj ostane tu, potem pa se lahko premesti k drugim jetnicam," dejal je zdravnik odhajaje.

Lucija se je tiho vdala v svojo osodo, vedela je, da ne pomaga nobena tožba, nobena prošnja. Ko je nekoliko okrevala, premestili so jo k drugim jetnicam.

Žalostna se je vračala baronica Winter od obravnave. Sin jo je med potom tolažil ter ji prigovarjal, naj se ne razburja toliko radi take malenkosti.

„Kaj malenkost?" zavrnila ga je mati, „bi li bila tebi malenkost, če bi bil v takem položaju, če bi zgubil čast in dobro ime?"

„Jaz — seveda, to je kaj drugega, toda Lucija je priprosta služkinja, ter nima niti pojma o časti."

To pa je bilo blagi baronici preveč.

„Viljem!" dejala je razdraženo, „to je podlo mišljenje! Služkinja ali ne služkinja, ona je človek kakor ti in jaz, in jaz sem prepričana, da se tudi služkinje dobro zavedajo svoje časti, ter znajo včasih bolje ločiti plemenito od podlega, kot kak napihnjen plemenitaš. Ako bi bilo le možno, da je kdo drugi tat, bi bila prepričana, da je Lucija nedolžna."

Viljem je molčal, da ne bi matere še bolj razdražil. Ko sta dospela domov, se je zaprla baronica v svojo sobo. Viljem pa je zasedel konja, ter odjezdil na sprehod.

„Kdo bi si bil mislil, da je to dekle materi tako k srcu prirastlo! In kaj je neki, vraga, mene zmotilo, da je nisem pustil pri miru. Sedaj je prepozno, eh, pa šest mesecev tudi ni cela večnost." Take misli so se podile v duši mladega barona, ko je po beli cesti jezdil iz mesta.

Toda gospa baronica se ni dala tako hitro vtolažiti, nad vsem je godrnjala, nobena stvar ji ni bila po godu, povsod ji je manjkala Lucija. Viljem ji je skušal spočetka ugovarjati, a ko je videl, da jo je s tem še bolj razdražil, je opustil tudi to, ter najraje odjezdil s tovariši na lov.

Med tem je zopet prišla v deželo cvetna pomlad, bližal se je Viljemov god. Baronica je določila, da se ta dan kolikor možno slovesno praznuje, ker je nameraval Viljem kmalu odpotovati za dalj časa. Baron je povabil več svojih ožjih prijateljev. Določil je, da prirede zjutraj mal izlet na konjih v bližnjo okolico, ter se potem vrnejo k obedu. Baronica je ta dan izpolnila sinu že dolgo gojeno željo ter mu podarila krasnega arabskega konja. Na določeni dan so se zbrali povabljeni prijatelji že zgodaj v jutro pred baronovo hišo. Ko je ta slednjič stopil pred nje, so ga vsi živahno pozdravili.

Sluga je pripeljal novega konja, katerega so vsi občudovali.

Ko se je Viljem zavihtel v sedlo, odprlo se je v prvem nadstropju okno in baronica je še enkrat pozdravila izletnike.

„Pa, da ste mi točni k obedu!"

„Gotovo mamica!" zaklical je Viljem veselo in odjezdil s tovariši.

Baron je igraje vodil novega konja, sedaj mu je potisnil ostroge v meso, da je čili arabec rezgetaje planil kvišku ter kot ptica zletel po cesti, potem pa ga je zopet bliskoma ustavil in obrnil.

„Pazi Viljem! svarili so ga tovariši, „konj je mlad in tebe nevajen, lahko se ti kaj pripeti."

„Kaj še!" smejal se je Viljem veselo, „jaz sem vsakemu konju kos, še kaj drugega si dovolim. Evo!"

Potisnil je ostroge, da se je konju kri pocedila po črnih bokih. Toda to je bilo iskremu arabcu preveč. Zarezgetal je, potem pa se divje dvignil, kakor da bi hotel otresti predrznega jezdeca raz sebe. Viljem se je trdneje oprijel uzde, konj pa je zdirjal v divjih skokih po cesti. Prestrašeni tovariši so spodbodli konje in zdirjali za njim.

(Konec prihodnjič.)

Mariboru, Fras v Kamnici, kan. dekan Hajšek v Slovenji Bistrici, Kragl na Polji, Mraz v Selnici, župnik Šibal na Teharji, Petan v Slovenji Bistrici. Izmed imenovancev so trije gospodje še v dejanjski službi: Msgr. Herg, Hajšek in Šibal. Števiu zlatomašnikov se letos pridruži veleč. gosp. Ivan Krušič, šolski svetnik v Celju. Pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. prebiva č. g Repič, duhovnik škofovine tržaške; on bo pa 20. sept. slavil zlato mašo.

* **Dvojna mera.** V zadnji številki smo priobčili poziv brežiških Slovencev, v katerem pozivljajo okoličane, da naj hodijo kupovat k slovenskim trgovcem. Ta poziv je bil od okrajnega glavarja Vistarinija zaplenjen. Dne 20. t. m. pa prinaša „Grazer Tagblatt“ poziv na Nemce, naj gredo na Južnem Tirolskem samo v nemške gostilne ter imenoma navaja dotične gostilne. Ali ni to isto dejanje, kakor so ga storili Brežičani? In vendar graški list ni bil zaplenjen. Tukaj se zopet vidi dvojna mera! Slovenci pa ne smemo prej mirovati, dokler si ne priborimo enakopravnosti v državi.

* **Zgodovinska knjižnica II. zv.** Naše „Zgodovinsko društvo“ nam je zopet podarilo lično književno darilo. Poleg strogo znanstvenega glasila „Časopisa“ izdaja tudi poljudne knjižice pod skupnim naslovom „Zgodovinska knjižnica“. V lanskem 1. zvezku je bil navod, kako se naj sestavljajo krajevne kronike, letošnji zvezek pa obravnava prazgodovinske izkopine. V naših lepih južnoštajerskih krajih so že davno pred Kristusovim rojstvom prebivala razna ljudstva, o katerih se še sedaj najdejo sledovi: razno orožje, posode in grobovi. V prastarih časih še ljudje niso poznali železa in drugih kovin, napravljali so si tedaj orodje iz kamena, kosti in lesa. Še sedaj večkrat izkopajo razno kamenito orodje, ki ga ljudje navadno imenujejo „gromske strele“. Naša knjižica nas pouči, kako so ljudje živeli v pradavnih časih, kakšne sledove še najdemo o njih in kako je s takimi starinami ravnati. Knjižnica je pisana zelo lahko in poljudno, da jo bo vsakdo lahko razumel. Pridejano je celo več ličnih slik. Cena je jako nizka, velja le 40 vin, po pošti 45 vin. Rodoljubi, kupujte jo marljivo, da se „Zgodovinskemu društvu“ vsaj stroški poplačajo, širite jo med ljudmi in se ravnajte po njenih navodilih, potem si lahko v kratkem ustvarimo južnoštajerski narodni muzej. Knjižica se dobiva pri „Zgodovinskem društvu“ v Mariboru, v Cirilovi tiskarni v Mariboru, pa v „Zvezni tiskarni“ v Celju. Dobro bi bilo, da bi posamezniki naročili po več izvodov skupaj ter jih spečali med svojimi znanci.

* **Porotniki v Ljubnu na Gornjem Štajerskem** so vložili na državni zbor prošnjo, naj bi namesto dosedanjih odškodnin dobili porotniki povrnjeno vožnjo za II. razred in 8 K odškodnine saj za vsak zamujeni dan.

* **Vojska na Daljnem Vzhodu.** Prihodnje dni izide zadnji snopič tega zanimivega dela. Opozarjamo, da se dobi celotno delo za sedaj nevezano potem pa vezano. — Naroča se pri upravništvu „Dom in Sveta“, Marijanišče, Ljubljana.

Mariborski okraj.

m **Novice iz Maribora.** Sprejemni izpit za prvi razred gimnazije je delalo 34 učencev, od teh 9 ni naredilo izpita.

m **Sodnijske vesti.** Predsednik okrožne sodnije mariborske g. L. Perko je šel en mesec na dopust. Zastopa ga deželni sodni svetnik Woukan.

m **Iz Kamnice pri Mariboru** nam poroča neki posestnik, da so tamošnji kmetje ogorčeni, ker imajo njih otroci sedaj počitnice. Pravijo, da ne pošljejo otrok v šolo pred Vsemi svetniki, če bodo tudi zaprti.

m **Velika pevska slavnost v prid Podravske podružnice v Rušah.** (Nadaljevanje.) „Kaj pa je to?“ vpraša pohorski Anže bistriško Nežo, s katero sta se zmenila, da si skupaj ogledata Ruše v praznični obleki. „Tristo zelenih! saj niso to Ruše“. Zmotile so vsakovrstne priprave pohorskega fanta, da ni spoznal svoje metropole. Kar z odprtimi ustmi gleda okrog; Neža pa stoji poleg njega in ga posnema, ker se ne more dovolj načuditi. Na cesti od kolodvora do konca vasi je bilo mlajev in zastavic, pa še samih slovenskih. „To so pač pravi Slovenci, samo na šoli je cesarska zastava, druge so vse trobojnice.“ „Kam pa je zginila hiša našega dohtarja? Tam stoji vendar lep gradič!“ Seveda ta dva priprosta človeka ne moreta soditi, kako so sezidali palačo, toda jaz sem vse poprej videl, kako so delali Rušani, samo da bi varali ljudi s svojo spretnostjo. Gospod kaplan je vzel čopič v roko, ga pomočil v neko barvo, pa mazal in mazal; še gledal ni, kam da maže; mazal je pa dolgo, menda cele noči, ker je bil siromak tako zaspan, dočim so drugi imeli vsi čiste obraze — toda samo opoldan, proti večeru so že vsi mračno gledali. Videl sem tega gospoda, ki je plezal potem kakor veverica po postavljenih kolibah in kmalu je zakril s svojim papirjem edunonastropno hišo. Stopil je pred mojstrsko delo in razkladal zanimivosti lepega starega gradu iz srednjega veka. Na vsaki strani sta bila visoka stolpa, na vrhu so plapolale trobojnice — Ruški plemenitaši so bili neki že v srednjem veku narodnjaki-prvaki, kakor je dokazoval ljudem direktor slavnega muzeja. — V sredini sta štrlela dva balkona; tu bi moral pozdravljati občinstvo g. predsednik odbora, toda ni si upal, ker se je bal, da bi ga imeli ljudje za potomca ruških graščakov. Zapazili smo tudi pol okna, kar je dalo celi stavbi značaj razvaline, ki je pa še precej ohranjena. Stavba sama je bila v gotskem slogu in renesansi. V pritličju je bilo kaj živahno gibanje; vidlo se je pač, da ne razgrajajo več plemenitaši v tem gradu, temveč se vesele in radujejo slovenski demokrati; časi se pač spreminjajo! Poglej, vsi so vkup pri mizah: mašniki, dohtarji, profesorji, kmeti, kmetice, fantje, dekline, tu je prava sloga. Spretno vodijo gospe dr. Gorišekova in Lihtenwalnerjeva ta del veselice; urno skačejo okrog in strežejo gospodične Micka Kališnikova, Anička in Micka Šarhova, Roza Veraničeva, Mica Dolinšekova, Mica Brenčurjeva, Ana Šulčeva, gospa Bečela i. dr. Tu smo dobili dobre mrzle in tople jedi, postrve in srne; vince je teklo prav slastno; zato pa so ljudje tudi veselo razgrajali. V nekem kotu se jih je pa zbralo, da je nastala gnječa. Če si radovedno vprašal, kaj je zanimivega, ti je donelo na uho le ime: Breko, breko, breko, dr. Breko. Šentiljski kmetje, ki se ne boje nikogar, so slavili novega župana z mariborski dohtarji, ki so promovirali najbolj zaslužnega 66 mža kmeta za doktorja Breka. Sedaj se je še le ta udomačil med „gospodo“, navihan je itak in sekal jih je, da jim je bilo žal, da so mu podelili to čast; zaukal je in vsi drugi za njim. Toda pustimo te veseljake, saj jih še dobimo lahko jutri vse skup!

Temu veličastnemu gradiču nasproti je štrlel ob cesti visoko v zrak nov Žigertov stolp. Ko ga zagledajo hribolazci, začnejo gozdati samega veselja, le težko je odbor prepričal, da je to le uzorec stolpa, katerega bodo še le visoko v hribu zidali, če si bodo dali danes prazniti radovoljno svoje žepe. Največja nesreča za obiskovalce je bila, da so morali iti vsi, ki so si ogledavali stolp, mimo šotora „Pri Žigertovem stolpu“; saj se nisi lahko iz gnil, če si se hotel izogniti sfingi, si padel v haribdo; bilo je pa nimf vse belo; omilovali smo uboge fante, toda nobeden ni bil kaj navdušen ta dan za lepoto nežnega spola, bolj jih je mikala jed, dober Haložan, Pikrčan in Ljutomeržan.

Mariborčanke si pač vedno znajo izbrati v takih prilikah reči, ki vržejo največ dobička. Saj so pobirale komaj denar gospe Vovšekova, Koprivšekova, Koprivnikova, Poljančeva, Marinova, Utrihova; spretno so pa stregle gospodične Srnčeva, Schreinerjeva, Lavterjeva, Rapočeva, Lenartovi, Stegnarjeva, Marinova; skoro bi pozabili najmlajše Koprivnikove, ki je zopet ravno tam v nekem kotu v svoji nagajivosti odlikovala samca vseh samcev. Sedel je mali možicelj široko na stolu in čakal le težko, da mu je pripela simbol vseh simbolov, lepo belo lilijo, ki pa je bila tako velika, da ga je dregala vedno v nos. Kakor bi posadil čuka na drogu v žito, so se zbirali samci, zvesti podaniki, okoli svojega glavarja; vsi so se vjeli; vsak dobi lilijo, za katero jih je marsikdo zavidal, dokler ni slišal, da stane več kronic. „To je bila pač krepka, krepka“, povdarjal je dr. Krepostnik in odšel, z njim pa tudi jaz, da si ogledam še druge zanimivosti.

Takoj poleg na levo je bila c. kr. pošta in tobakarna; tako smo čitali na orlu, ki je bil sredi šotora; pošte sicer včasih ne vidimo radi, toda ta se je nam dopadla, ker se je djalo, da je poštar pošten Slovenec, kar je pri nas na Štajerskem redka prikazen; samo slišali smo, da ga hočejo tožiti Smolničani, ker je zanemarjal svojo pošto in se bolj brigal za prodajo spominkov iz Ruš. Mi pa nič ne zamerimo, ker vemo, da dve osebi, poštar Srnec in praktikantinja gospodična Viherjeva, nimata deset rok. Na pošti dobim brzojavno vabilo, da obiščem Buffalo-Bill-Wildwest; slavna direktorja Stibler & Robnik sta zbrala starine vseh časov po celem Pohorju in jih razkazovala; take reči neki tudi vzbujajo ponos in ljubezen do domovine. Preveč nevarne predmete sta zbrala v muzej; straže je bilo potreba, sicer bi se kaj hudega pripetilo. Ljudstvo je bilo ogorčeno in je htelo kar linčati nemškutarja, ki je prerezal žice Žigertovega stolpa. Privezali so ga z lučjo in sekiro v roki k velikemu stebru; kaj grdo je gledal! Nadalje si opazil same pohorske znamenitosti, med temi amerikanske pošasti, pohorsko salato, pol litra pohorske nemčurske pameti i. t. d. Pod Srnčevo palačo za krave in koze si je postavil stari Rimljan Mravlak svojo areno in gledišče, predaval je igre „Stotnik in njegov sluga“ in „Kmet Herod“. No, kaj boljšega še nismo videli!

„Žeja, žeja te tare“; hajd greva v pohorsko vas pit, tam je kaj veselo; toliko kočic je, pa same gostilne; oblast bi ne smela dajati toliko koncesij, ker ljudje vse zapijejo. V „krčmi za plotom“ sede okrog mize sami pijanči in pojejo „Zdaj pa pojdem na Gorenjsko“. Imenitno je bilo to urejeno, da je bila poleg „Kavarna pri pohorski hojki“, gostje so si po vsakem litru vina privoščili črnega kofeta iz pohorskega želoda. Stregli so pohorski kmetje in kmetice v narodnih nošah; vodil jih je pa France Srnc. (Konec pride.)

m **Čebelarski shod** pri Sv. Barbari niže Maribora se vrši 5. avgusta t. l. s sledečim vsporedom: 1. Začetek ob pol 8. uri po sv. maši v šoli, pouk teoretično po raziskovanju nazornih podob in naturnih predmetov po čebelarskem učitelju gosp. Janezu Juračiču od Sv. Andraža v Slov. gor. Ta pouk je velevažen in koristen za vsakega čebelarja, vsled tega se uljudno vabijo vsi k temu pouku. 2. Praktično raziskovanje umne čebeloreje pri šolskem čebelnjaku. Velika korist umnega čebelarstva, pri malih troških lep dobiček in vrhutega pa izostane neusmiljeno uničevanje celih košev naših prijateljev-dobrotnic. Pouk bo trajal dopoldne. K temu predavanju se vljudno vabijo čebelarji iz vseh sosednih župnij. Kdor več vé, več velja. Torej vsi k temu pouku!

m **Na mladeniški Marijin shod pri Mariji Snežni** zadnjo nedeljo so poslali nazarški fantje sledeči krasni brzojavni pozdrav: Od mladeničev gorenjesavinjskih planin in dolin sprejmite fantje zalih Slovenskih goric — iskrene pozdrave. Bog, Marija, narod, bodi nam prva čast, naš edini ponos! V tem duhu si vsi Marijini sini hočemo vedno ostati edini! Bog Vas živi, Bog vas vodi, Bog in ljubezen do Marije nas druži! Prvokrat pod novo zastavo danes zbrani nazarški fantje.

m **Benediške novice.** Pri nas že vlada veliko zanimanje za III. slovenski katoliški shod. Udeležili se ga bodo naši najodličnejši možje in mladeniči v častnem številu. Tako je prav! Nobenemu udeležencu ne bo žal za žrtve in nikdar ne bo pozabil krasnih vtisov s tako znamenitega shoda. — Na Brezje pojdejo pa 30. julija žene in dekleta tudi v večjem številu. Vožne karte so na razpolago za domačine in sosede v benediški kaplaniji. Kakor čujemo, gre na Brezje tudi več Slovenk iz Apač. Le pridružite se nam, da se na Brezju in Bledu navdušujemo za Marijo in slovensko domovino! Ni ga lepšega in bolj zanimivega romanja kot je na Brezje, ker se toliko lepega lahko vidi in to vse na slovenski zemlji.

m **Poljčane.** Tovarno za pohištvo je prodal g. Neuss zidarskemu mojstru Antonu Koblašek iz Dunajskega Novegamesta.

m **Povodenj.** Iz Stanovskega pri Poljčanah se nam piše: Dne 14. t. m. smo imeli pri nas kakor povsod po celi Dravinjski dolini veliko povodenj. Voda je bila velika, da že davno nismo imeli take. Mnogo škode je napravila na njivah, otavi ter je korozo povaljala. Voda je tekla preko okrajnih cest in trgala mostove; celi trami so plavali po vodi. V Peklu jim je celo v vrte pritekla. Veliko je vzela ječmena, ker je bil ravno požet. Tudi zlatoklasnata pšenica, rž, oves je povaljano in blatno. Ubogi mlatiči, ki bodo tako žito mlatili. Tudi krompir bo segnil v zemlji, ker je preveč dežja. Jabolka in slive slabo kažejo. Vinogradi pa ravno tako!

m **Marija Snežna.** Po dolgotrajni, hudi bolezni je tukaj umrl g. Franc Lah, oče našega g. župnika, v visoki starosti 83 let. Dne 14. t. m. smo ga pokopali ob obilni udeležbi faranov. Rajni je bil značajen in vrl mož. Svoje otroke je vse lepo odgojil. Eden je župnik, drugi poštni uradnik v Gradcu, ena hči je v samostanu v Ljubljani in najmlajši sin ima doma v Pilštanju kmetijo. N. v m. p.!

Ptujski okraj.

p **Ptujske novice.** Dne 14., 15. in 16. t. m. se je v Ptuju vršil že dolgo prej napovedan vsenemški „Gauturnerfest“. Ptujski mestni očetje so seveda sklenili in tudi delali velikanske priprave, da bi dostojno sprejeli in zabavali iz vseh kotov privandrane „heilovce“, a g. Ornig je imel tokrat precej smole. Velika je sicer oblast ptujskega župana,

a sv. Peter se ni zmenil za njegove goreče nemške želje, ampak je dal vsem Nemcem in Tudinemcem dober tuš in precej ohladil njih teutonsko plamteče srce: poblevni dežek je rosil celo soboto in tudi v nedeljo do 3. popoldne na Ptuj in okolico, napol dodelane ulice, galerije, paviljoni i. t. d. na Ornigovem kéju so žalostno kazali svoja lesena rebra nevoljnim Germanom. Soboto popoldne bi imelo priti z brzovlakom veliko tujcev, napovedan je bil slovesen sprejem z godbo na kolodvoru; a šmencani dežek je vse pokvaril. Ako si šel v tem času na kolodvor, si gledal povsod same žalostne in dolge nemške obraze, ki so tiho čakali brzovlaka; pa ne, ni bilo čisto tiho, ne; nasproti peronu so se celi čas razlegali zategli glasovi; njih posestniki so se gotovo pripravljali na slovesen sprejem „turnerjev", boš rekel! In res, bilo je tam pri tovornem skladišču par vagonov pristnih teličkov, ki so uglašali in poskušali svoje „inštrumente", in nesli so precej dobro na „heil!" Z večernim vlakom je prišlo nekaj „heilovcev" iz Celovca, Gornjega Štajerja in Ljubljane. V nedeljo bi se naj popravilo zamujeno, a vse zastonj; žalostno so lukali mestni očetje in zbrani Nemci proti neusmiljenemu nebu. No, popoldne se je vendar usmililo že na pol obupanih „turnarjev", da so mogli na prosto. Iz rotovškega balkona na glavnem trgu je župan pozdravil došle; seveda ni drugega omenil, kakor da je Ptuj že nad tisoč let ultra nemški, in da se njegovo srce neizrečeno veseli, biti v sredini samih Germanov; navzoči pa so zatulili večkrat svoj „heil". Postem je govoril poslanec Wastian; v pustih frazah kot vedno je proslavljal Nemce, njihovo prodirajočo, železno moč in trdo pest, hvalil ultranemške „turnarje" in „turnarice", posebno one iz Ljubljane, in konečno pozval vse navzoče, naj složno delujejo, da bo nemški orel kmalu raztegnil svoje kremplje od Adrije do Severnega morja! In spet so zatulili poslušalci z glasovi, ki so bili onim na kolodvoru zelo podobni. Nato so „zapeli" veleizdajalsko „Wacht am Rhein". Odslej heilanju in tulenju ni bilo ne konca ne kraja; celo noč je razsajala pijana druhal po ulicah, in vse, kar so znali, je bil edini „heil!" Res, Ptuj še ni videl kmalu tako klaverne slavnosti, kakor je bil ta „Gauturnerfest", in v ponedeljek se je marsikateri pravi Nemec sramoval svojih bratcev, ki so pijani hodili v celih gručah po mestu in kričali svoj „heil, heil!" Tako torej župan Ornig uporablja vsako priliko, da izziva mirne Slovence in kali mir! Kedaj pa se bodo Slovenci kaj zganili? Spanja je že dovolj! — V sredo dne 11. t. m. so priredili ptujski Slovenci odhodnico vrlemu in priljubljenemu nadučitelju g. Kopiču. V Ptuju si je pridobil odhajajoči veliko zaslug za slovensko stvar, kajti bil je neumoren delavec na narodnem polju. Pri tem delu mu je stala zvesto ob strani njegova gospa soproga. Bog živi oba! — Od več strani se sliši, da se otrokom, ki pohajajo mestno, zlasti dekliško ljudsko in meščansko šolo, meninič tebinič ponemčijo slovenska imena, n. pr. iz Črepinko napravijo Tschrepinko itd. in to neki vsled tajnega ukaza mestnega šolskega sveta ptujskega. Pozivljamo stariše, da nam tako protizakonito pačanje imen takoj naznanijo! Bomo videli, ali je Ptuj res že na Turškem!

p **Namestnik grof Clary** je prišel gledat v Haloze dne 23. julija škodo, katero je povzročila toča dne 30. maja. Kakor se naši čitatelji spominjajo, je naš poslanec dr. Korošec stavil nujni predlog v državnem zboru, da vlada hitro celo stvar preišče in prizadetemu ljudstvu pomaga.

p **V Podvincih pri Ptuju** dobijo v kratkem poštnega sela.

p **Požar v Hlaponcih.** Sedemletni sinček Franc viničarice Ane Holc se je igral z vžigalicami na podstrešju hiše posestnika Vičar. Pri tem je užgal hišo, ki je zgorela s prizidanim gospodarskim poslopjem. Uničena je vsa krma. Živino in spodnji del hiše so rešili.

p **Roko je zmečkala** mlatilnica posestniku Petru Črešniku v Bukovcih pri Ptuju. V ptujski bolnišnici so mu roko odrezali.

p **Silni nalivi** zadnjih dni povzročajo na polju, pa tudi po goricah veliko škodo in zelo ovirajo delo; letina se je precej dobro nastavila, a mnogo trpi vsled deževja.

d **Velikonedeljski valpet** v osebi „Fluharovega Janeza" jo je je vendar enkrat skupil, da bo 24 ur kašo pihal, če prav hitro ne odšteje v občinsko blagajno svetlih 10 kronic. Dolgo je prodajal svojo „ferboltarsko" mogočnost, sedaj pa je na pravega naletel. Vrlega slovenskega mladeniča je udaril s svojo nemško roko, ker ni hotel trobiti v nemčurski rog. Zato mu je c. k. okrožna sodnija v Mariboru prisodila, kar mu gre in sam dr. Neuberger, slovenski odpadnik in pravi Fluharjev bratec, mu ni mogel pomagati, dasiravno se je hudo napenjal in celo grajsko dvorišče proglasil za nejaven prostor, poleg drugih kozlov, katere je ustrelil v dotični razsodbi. Na prava vrata je treba potrkati in prave strune napeti, pa se tudi takim vsemogočnežem doseže najžlahtnejši del njihovega telesa in se ga spravi v dotiko z obtožno in tudi ječno klopjo. In stroške bo treba plačevati, še celo slovenskemu odvetniku — joj, joj, joj!

p **Ormož.** Ob sklepu šolskega leta 1905/6 izrekata podpisani krajni šolski svet in šolsko vodstvo slovenske ormoške okoliške šole prisrčno zahvalo vsem onim, ki so v tem šolskem letu pokazali šoli na katerikoli način svojo naklonjenost. V prvi vrsti se iskreno zahvaljujemo vsem blagim podpornikom in vzdrževateljem šolarske kuhinje, ki so z denarjem in različnimi živili (posebno krompirjem in fižolom) omogočili, da se je v zimskem času revnim in oddaljenim šolskim otrokom podarilo zavsem okoli 3000 toplih kosilc. Isti prijatelji in pospeševalci naše šole so omogočili, da smo povodom božičnice dne 21. decembra 1905 leta mogli obdariti 150 najbolj revnih in potrebnih otrok z različnim zimskim blagom za obleko in da smo vse šolske otroke še primerno pogostili z bidri. Tudi povodom prvega sv. obhajila dne 7. julija 1906 so bili dotični otroci z bidri, pecivom in kavo pogoščeni. Ob sklepu šolskega leta dne 15. julija 1906 pa smo poravnali vstopnino, da so učenci gledali skioptikon, ki ga je razkazoval v šolskih prostorih g. Štebih iz Huma. Največ dobrotnikov in podpornikov šteje naša šola v Ormožu. Slovenski Ormožani, zlasti še vrle narodne gospe in gospodične so kar tekmovale med seboj v požrtvovalnosti do naše šolske mladine. Pa tudi posestniki iz ormoške okolice in iz vseh všolanih vasi so nam obilno pomagali posebno z živili za šolarsko kuhinjo. Vsem tem prijateljem in podpornikom naše šole, katerih je toliko, da jih ni moči našteti imenoma, se prisrčno zahvaljujemo proseč jih, da ohranijo svojo naklonjenost in požrtvovalnost naši šoli tudi za naprej. — Končno še smatramo za sveto dolžnost, da se spomnimo preblage gospe dr. Omulčeve v Ormožu, ki je umrla dne 8. decembra 1905. Ta dična gospa je bila največja dobrotnica in podpornica naše šole. Njej se ima naša šolska mladina v prvi vrsti zahvaliti za krasno in dragoceno šolsko zastavo, kateri je ona kumovala. A tudi drugače je ona ves čas svojega življenja sipala bogate darove na učence naše šole, posebno na najrevnejše! Ob svoji mnogo prerani smrti pa zopet ni pozabila na uboge otroke, kajti volila je naši šoli znesek 2000 K. S tem si je postavila trajen spomenik na naši šoli, kajti obresti omenjene glavnice se bodo porabile vsako leto za revne šolske otroke. Torej slava preblagi gospej dr. Omulčevi! Naj ji bo zemljica lahka! — Ormož (okolica) dne 22. julija 1906. Josip Rajšp, šolski vodja, Jožef Kralj, načelnik.

Ljutomerski okraj.

l **Za ljutomersko-gornjeradgonski okraj.** Dne 12. avgusta bo pri Sv. Jurju ob Ščavnici velik politični shod za ves ljutomersko-gornjeradgonski okraj, pri katerem bodo govorili trije gg. poslanci. Shod se vrši ob vsakem vremenu. Natančneji spored se pravočasno objavi. Ker bo to zborovanje velikega pomena za nadaljni politični razvoj v okraju, zato že zdaj najuljudneje vabimo rodoljube obeh okrajev, da se ga mnogoštevilno udeleže; razna društva v okraju pa prosimo, da isti dan ne prirejajo nobenih zborovanj ali veselic. Pripravljalni odbor.

l **Okoslavci.** G. Andrej Jurkovič postavil je na domačiji novo poslopje, koje bode gospod brat blagoslovil prihodnjo nedeljo dne 29. t. m. — Na to sledi domača veselica, na kojo se vabijo prijatelji in znanci.

l **Šolske počitnice v ljutomerskem okraju.** Okrajni šolski svet je sklenil šolske počitnice od 15. julija do 16. septembra, akoravno so se vsi krajni šolski sveti tega okraja izrekli za dobo od 1. septembra do 1. novembra, ali pomagalo ni nič, gospodje v okrajnem šolskem svetu se ne ozirajo na kmečke koristi. Okrajni zastop pošlje može v okrajni šolski svet, da zastopajo težnje ljudstva. A glejte, nasproti so ravnali. Kakšen pa je sad tega sklepa? Deca hodi celi mili dan brez posla, ker za nje primernega dela ni v tem času, napasejo pa itak do sedme ali osme ure zjutraj, in od četrte ali pete ure do večera, ko ni taka vročina. V jeseni, kadar bo za nje primerno delo, recimo brati jabolka, krompir, tudi pasti se mora zaradi kratkih dnevov skoraj celi dan, potem rabijo stariši nekatere doma za varuhe, ker so zaradi setve in drugega silnega dela zvečega vsi za delo sposobni ljudje na polju, takrat pa bodo otroci v šoli. Krajni šolski sveti, ganite se, ker taka odredba je za naše okraje nekoristna.

l **Kapela pri Radgoni.** Darilo za pridne posle v znesku 50 kron in častno diplomo dobila je od štajerskega dež. odbora dekla Liza Nedok, ki že 36 let služi pri posestniku Andr. in Jozefi Zemljič.

l **Iz murskega polja.** Ozimina nam je dozorela in smo v minolem tednu žito in pšenico poželi oziroma pokosili, pa ne moremo ga spraviti pod streho, ker nam vedno dež kope pere in premače. Za delavce je huda in moramo plačevati žanjecu na dan 50 do 70 kr. in dobro hrano, pa še ga je težko dobiti; kolika razlika med tem, da smo plačevali žanjecom pred kakimi tridesetimi leti 20 da. še 10 kr. na dan in tedaj prodajali pšenico po 5—7 goldinarjev drevenko (50—60 kg), a sedaj 3 gld., k večjemu 4 gld. enako mero. In pri takem razmerju naj dandanes kmet napredruje? Tudi mlatcev je težko dobiti, zato pa smo si morali kmetje zopet naročiti drage stroje na vitelj, nekateri tudi mlatilnice na par, če hočemo imeti zmlačeno. Pomanjkanje kmečkih delavcev, to je dandanes največje zlo za nas kmete. Mladina komaj da odraste iz šole, že sili v mesta, tam se navadno pozgube. Večina njih zasluži dosti, a na starost ne misli, živi lahkomiselno in potratno. Mlada leta pa pač prehitro minejo, pride starost in izrabljenega siromaka, ki je vse svoje moči pustil v mestu, pošljejo v rojstno občino — v nadlego samemu sebi in drugim — nazaj. Celo življenje ni koristil domači občini nič, a nazadnje ga naj siromašna občina vzdržuje in za njim plačuje in ni čuda, če v naših kmečkih občinah zadnja leta gre čez polovico doklad v okrbovanje občinskih ubožcev. Tako se dandanes nam kmetom godi! Naši merodajni faktorji bi pač o tem naj nekoliko razmišljevali!

Konjiški okraj.

k **V Čadramu** ima kat. polit. narodno društvo „Sloga" dne 29. t. m. po večernicah svoje zborovanje, pri katerem poroča g. drž. poslanec dr. Korošec o dosedanjem delovanju v državnem zboru.

Celjski okraj.

c **Celje.** Konkurz je napovedal trgovec J. Gračner.

c **Skušnja orglarskih učencev** je bila v Celju dne 16. julija. Skušnjo je delalo devet učencev tretjega letnika. Vsi so jo dobro prestali, nekateri z prav dobrimi vspehi. Učenci so trdni ne samo v glasbeni teoriji, temveč so pokazali tudi dejanski na harmoniju, orglah in glasovirju, da so porabljivi organisti in dobri pevci. Zato se čč. cerkvenim predstojništvom priporočajo v blagovoljno porabo. Ker so se učenci poučevali tudi v liturgiki in v službi cerkovnikovi, so sposobni obenem sprejeti službo cerkovnika. — Komisar, odposlan od preč. kn. šk. ordinarijata, je bil mil. g. opat Franc Ogradi. Skušnje so se udeležili tudi g. dr. Schwab, zdravnik in pevovodja v Celju, g. Bervar, učitelj glasbe v Mariboru, nekateri domači duhovniki in več organistov iz raznih krajev. G. komisar se je prepričal, da so učenci v vseh predmetih jako dobro poučeni; on in drugi udeleženci so se izrazili, da je skušnja boljša od prejšnjih let in da šola z vsakim letom bolj napreduje. Lep uspeh je to, da bo učenec Jožef Jarh šel na konservatorij. K sklepu skušnje je mil. g. opat imel nagovor, v katerem se je zahvalil g. učiteljem, učencem pa je dal zlate nauke na pot življenja.

c **V Savinji je utonil** je dne 17. t. m. enajstletni Oskar Teichmann. Kopal se je s svojimi tovariši v bližini železniškega mostu na Bregu pri Celju in zašel v močne valove, ki so ga odnesli. Parkrat se je sicer vzdignil nad vodo in obupno klical na pomoč, a njegovi tovariši so bili tako prestrašeni, da si niso vedeli pomagati. Še le neki v bližini stoječ vojak je čez nekaj časa zapazil, kaj se je zgodilo in je skočil za fantom. A prepozno, ker ga valovi niso več pustili na površje, da bi ga našel. Truplo je voda odnesla.

c **Čebelarski shod v Savinjski dolini** dne 22. t. m. se je izvrstno obnesel. Gg. Jurančič, Kurbus, Zdolšek so nam s svojimi poduki marsikaj natanko razložili. Njihovim besedam je občinstvo, zastopano od inteligence do revnega bajtarja, kakor tudi ženski spol, pazljivo sledilo od 2. popoldne skoraj do poznega večera. Po dokončanem poduku je pristopilo veliko navdušenih poslušalcev tako, da

a število udov narastlo na 45. Nato smo se podali gostilno k Samcu, kjer smo izvolili Zdolšeka enolasno predsednikom. On je to čast hvaležno sprejel, er obenem obetal, da bode na vso moč pripomagal procvitu mlade podružnice. Toda že čuti, da bo b novem letu iz celjskega okrožja prestavljen. ledila je prosta zabava, pri kateri je g. Samec, ostilničar, naroden kmet od pete do glave, čebelar dušo in s telesom, nam od svojih čebel marsikaero burko povedal.

c **Premiranje konj** za okraje Celje, Laško, Konjice, Šmarje in Sevnica se je vršilo minoli torek. Darila so dobili: za kobile z žrebeti: državna darila (90—50 K): J. Mirnik iz Babnega, I. Podgorek v Št. Juriju ob juž. žel., M. Steiner iz Gorice, . Ješovnik iz Arjevasi: deželna darila (50 kron): F. Sušaj iz Arjevasi, F. Drofenik iz Šmarja; okrajna darila (50—20 kron): J. Pilih iz Trnovelj, Ivan Supanz iz Šmarja, F. Favornek iz Sonca, J. Taborsik iz Jurkloštra, A. Delčnak iz Arjevasi, I. Ježovnik z Arjevasi; darilo mesta Celje (25 K): F. Zupanc z Št. Jurija ob juž. žel. Za mlade kobile: drž. darila (50—70): F. Breznik iz Medloga, F. Ferme z Št. Vida, Trauer M. iz Arjevasi; deželna darila (50 kron): J. Zdolšek in J. Lipovec s Ponikve, okrajna darila (25—20 K): A. Juraj iz Slivnice, I. Autloga iz Gotovelj, J. Novak iz Slivnice. Za dveletne žrebice: drž. darila (60—50 K): J. Razlevšek iz Dobriševasi, Franc Virant iz Žalca, S. Pilih iz Trnovelj; dež. darila (50 K): I. Špan iz Golobinjeka, Fran Gajšek iz Loke, A. Oset iz Črmolice, I. Svetek iz Št. Jurja ob juž. žel., I. Gračner iz Medloga, R. Traner iz Arjevasi, Fr. Strašek iz Št. Petra. Za enoletne žrebice: drž. darila (60—50 K:) I. Ješovnik iz Arjevasi, I. Gorišek iz Teharij; deželna darila (50—20 K): A. Cepl iz Škofjevasi, F. Drofenik od Sv. Eme, J. Kresnik iz Teharij, J. Ferlež iz Št. Jurja ob j. ž; darila mesta Celje (25 K): N. Drav iz Arjevasi, J. Pilih iz Trnovelj in J. Ocvirk iz Št. Lovrenca.

c **Novice iz Dobrne.** Dne 14. t. m. je na Dobrni razsajal 24 ur strašen vihar, ki je povzročil velikansko škodo. Posestniki so po občinskem uradu prosili dr. Korošca, da jim on izposluje državno podporo. — Letos je v naših toplicah izvanredno veliko Jugoslovanov. Če teh ne bi bilo, bi nemški graški gospodje lahko toplice zaprli in šli odkoder so prišli. Pogrešamo še vedno slovenskega katoliškega časnika. Tudi nemškega katoliškega lista ne najdeš v topliški čitalnici. — Č. g. kanonik Voh je tukaj dokaj okreval.

c **Cesar je podaril** veteranskemu društvu pri Sv. Juriju ob juž. žel. 150 K.

c **Na Teharjah** so propadli pri občinskih volitvah v I. in III. razredu Slovenci vsled nečuvenega in protipostavnega postopanja nasprotnikov. Proti nemčurskim nasilnostim se je seveda vložila pritožba. Žalostno je samo, da se še najdejo izdajalci-janičarji. Ti, ki tareš s peto brata, ti, ki rodno kri prelivaš, ti si hujši od Turčina — — — —

c **Pijanec ima srečo.** Resnica tega ljudskega pregovora se je pokazala na krojaču Jožetu Kokot iz Šmarja pri Jelšah. V nedeljo 15. t. m. je namreč dobre kapljice poln šel čez železnico, kjer se je nad šinami spodtaknil in padel tako, da je truplo ostalo med šinami, noge pa na šinah. Ker je bil od pijače pretežek, je obležal in zaspal. Kmalu pa je prišel vlak in mu je porinila metla pred lokomotivo noge raz šin, tako da je bil ves med šinami. Cel vlak se je peljal nad njim, ne da bi se mu bilo kaj zgodilo. Sreča njegova je tudi bila, da se ni zbudil, kajti kakor hitro bi bil glavo vzdignil, bi ga bile gotovo ubile železniške osi.

c **Tatovi po Savinjski dolini.** Hmelj kradejo že par let sem neznani zlikovci po Savinjski dolini. Zato se je obrnilo hmeljarsko društvo v Žalcu na c. kr. okrajno glavarstvo v Celju, naj ukrene potrebno, da se to prepreči. Upamo, da je že storilo glavarstvo potrebne korake, da se obvarujejo naši hmeljarji v bodoče škode.

c **Vozne ugodnosti za hmeljarske delavce.** Za čas od 1. avg. do 30. sept. t. l. se dovolijo obiralcem hmelja znižane vozne cene na železnici Celje-Velenje. Dotične osebe, če jih je najmanj 10 skupaj in če se izkažejo z delavskimi knjižnicami, domovinski listi ali drugimi, na ime se glasečimi uradnimi izkazi, se vozijo za polovico cene v III. razredu v daljavi najmanj 20 klm.

c † **Župnik Vincenc Gršak.** V nedeljo dne 22. t. m. je umrl č. g. Vincenc Gršak, župnik na Vranskem. Rojen je bil leta 1839 na Bizeljskem. N. v m. p.!

c **Umrla je v Mozirju** dne 19. t. m. gospa Marija Hizelberger, tašča tamošnjega nadučitelja g. Praprotnika in mati dr. Ivana Hizelberger. Dobri slovenski materi blag spomin!

c **Pasji kontumac je v občini Braslovče.**

c **Rečica v Savinjski dolini.** V mnogih krajih bivate naši dragi savinjski rojaki, mnogo vas je tudi iz rečiške in bližnjih far stalno našlo v nemških in slovanskih krajih ter posebno preko velikega oceana trajnejše in sijajnejše bodočnosti, a kakor vemo, „nobeden od vas še ni pozabil krstnega kamna v svoji domači cerkvi, milega glasu zvonov svoje farne cerkve, tihe vasi na vznožju gor, nobeden ni še pozabil tega, kar so ga učili mati, učeniki in dušni pastirji v detinski in mladi dobi, nobeden ni še pozabil svete ljubezni do mesta, kjer mu je zibelka tekla, da vsakemu taista več velja kot „mesto, kjer svoj prestol car ima!“ Uverjeni od te neštevilnokrat vam izkazane resnice, katera je že po božjem daru nekaka slovanska narodna značilnost, nam pa savinjskim, planinskim sinovom gotovo v srce vsajena, drznemo se do vas, mili nam slovenski bratje, domorodni nam savinjski pobratimi, srčnodragi nam ožji rojaki iz rečiške fare in bližin obrniti v tem z nastopno prošnjo, katero boste, uvažujoč pravičnost in utemeljevost iste, gotovo vsak po zmožnosti podpirali. Cerkev svetega Kancijana v trgu Rečica okrasila se je z lepimi a'l fresco slikami, umetniško izgotovljenimi, oskrbeli bomo razen drugih cerkvenih popravil tudi že dogovorjeno napravo novega kamnitega tlaka. A težko zadačo smo si stavili, da še sedanje, leta 1800 vlite, a po preteku stoletne vporabe poškodovane, popolnoma nerabne zvonove namestimo z novimi. Po težavnem prizadevanju gmotno vprašanje preiti, posrečilo se nam je z Božjo pripomočjo tolikanj rešiti taisto, katero je gotovo za nas farane sopomembno z vsakdanjim kruhom, h katerim nas vsaki dan ti glasniki nadzvezdnega Gospodarja zovejo. Rečiška cerkev dobi torej novo zvonovje, da „žive kličejo, mrtve obžalujejo, nezgod nas obvarujejo“. Naročili smo si tri nove težke zvonove pri slavnoznani, pošteni, priporočilni tvrdki zvonolivnika Peter Hilzer v Dunajskem Novem mestu in bodo taisti stali 12 450 kron, vliti v krasno donečem glasu C dur. Slovesnost blagoslovljenja in vzdiga v zvonik se pa bode vršila že meseca oktobra t. l. na kolikor mogoče slovesen način. Dobrodeljnih prispevkov v pokritje našega, sosebno za celo rečiško župnijo toli pomembnega izvršenja dobili smo sedaj od občanov, župljanov in rodoljubov toliko, da se je to veliko podjetje nam omogočilo, a velika svota je še nepokrita! Predragi rojaki! Vsak pozna našo narodno pesem „Zagorski zvonovi premilo pojo“ —, vsak pa od Vas ožjih domačinov bodi prepričan, da bodo novoblagoslovljeni naši zvonovi milo peli, rekli bi, da nam, kakor z nebeškim glasom veleli, ko prvikrat nam zazvonijo in zadnjič k večni poti se nam oglasijo, da dalj in dalj, kakor njih zadnji glas zamolkli se oglaša, sega in segala bode krščanska domovinska ljubav naša! Zatorej se bodo tudi, ko k zadnjemu počitku ponesó vsakogar, kateri hoče dragovoljno prispevati v to božjo slavo oznanujoče olepšanje naše cerkve, zvonili novi zvonovi. In za to častno zvonenje ne bode trebalo v prihodnje posebej nič plačevati, ta prvi milodarni prispevek osigura vsakemu darovatelju to. Prosimo vas torej, dragi rojaki in nekdaj tukaj bivajoči znanci, da blagovolite svoje prispevke, kolikor kateremu srca dobri čut mogočuje velevati, pošiljati naravnost k odboru za napravo cerkvenih zvonov na Rečici pri Celju (Štajersko), kar bo hvaležno sprejeto in objavljeno. Prepričani smo, da vam za vsak, tudi najmanjši dar ne bode iz srca globin izražena zahvala zastonj: „Bog plati!“

c **Hrastnik.** Nekako dve leti je neprestano razsajala pri nas vročinska bolezen, ki je zahtevala tudi precej žrtev. Šele ko so postavili pet barak (last rudečega križa), je bilo mogoče polagoma omejiti vedno se dalje razširjajočo bolezen. Sedaj upamo, da že lahko mirno spimo, ker število bolnikov se je skrčilo na enega, tako da že podirajo barake.

c **Trbovlje.** „Kmečko bralno društvo“ je bilo ustanovljeno dne 8. julija. Okrajni šolski nadzornik g. Gustav Vodušek je v prelepem govoru označil namen in pomen društva, katero bodi najuspešnejši pripomoček k stanovski izobrazbi, narodni omiki in neomajni značajnosti v sedanjih razburkanih časih. Nato voljeni odbor si je izbral izmed sebe: Predsednikom kaplana Josipa Lončariča, podpredsednikom in tajnikom učitelja Antona Kuharja, blagajnikom posestnika Josipa Goropevšeka, knjižničarjem kmeta Janeza Drnovška, odborniki pa dež. poslanca in župana Ferdo Roša, okrajnega šolskega nadzornika Gustava Voduška, rudarskega uradnika Ivana Pleskoviča in kmeta Ignacija Štrovsa. Odbor nam je jamstvo, da bo delalo društvo slov. narodu čast, svojim udom pa prinašalo korist!

Brežiški okraj.

b **Huda nevihta v brežiškem okraju** je razsajala dne 21. t. m. Strela je udarila v hišo g. Ferenčaka v Brežicah. Posestnika Janeza Savnik v Zverinjaku je pa ubila strela, ko je spravljal deteljo v plaste.

b **Strašna nesreča.** Dne 18. julija se je zgodila strašna nesreča ob okrajni cesti Sevnica—Planina. Janez Bohorič, 18 letni sin občespoštovanega posestnika Jožefa Bohoriča iz Drstvena, je peljal voz desek na sevniški kolodvor. Konja sta nekoliko zapeljala v stran in pri poskusu, voz zopet spraviti v tir, se je prevrnil težko naloženi voz na ubogega mladeniča, da je pri tej priči izdihnil dušo. Rajni je bil zelo priljubljen, vse obžaluje njegovo prerano smrt.

b **Sromlje.** Naše prebivalstvo si silno želi posebne pošte. Izročili smo zopet prošnje po g. državnem poslancu dr. Korošcu na trgovinsko ministrstvo, kateri je, kakor izvemo, prošnjo tudi toplo podpiral.

Iz drugih slovanskih dežel.

† **Škocijan.** Slov. kršč. soc. društvo za Škocijan in okolico ima dne 5. avgusta t. l. ob 4. popoldne „pri Rušu“ svoj ustanovni shod. Govorita g. Grafenauer in Svaton. Igro: Jeza nad petelinom in kes igrajo igralke iz Št. Jakoba v Rožu. K najobilnejši udeležbi vabi pripravljalni odbor.

† **Zrelostni izpit** je naredil na učiteljišču v Kopru g. Dragotin Mravljak iz Vuzenice.

† **Promoviran** je bil dne 14. t. m. železniški uradnik g. Karol Bačina v Sp. Dravogradu na vseučilišču v Pragi doktorjem prava.

† **Grozna nesreča.** Ko so v Trstu dne 7. t. m. zvečer privezovali parnik „Miramar I.“ ob pomol sv. Karola, se je pretrgala debela vrv in s tako silo ošvrknila po levi nogi blizu stoječega 56 letnega mornarja Iv. Stepiča, da mu jo je nad členkom popolnoma odtrgalo. Odtrgana noga je zletela kake štiri korake daleč, dočim se je Stepič zgrudil nezavesten na tla.

Drobtinice.

d **Zvezdni utrinki.** Zopet se bliža čas zvezdnih utrinkov. V času od 27. do 31. julija so posebno znameniti takozvani akvaridi. Utrinki pa se ponavljajo tudi v celem avgustu. V drugem tednu avgusta so znameniti zvezdni utrinki perzeïdi, tako imenovani po ozvezdju Perzeidi, v katerem se pojavijo.

d **Samoumori in veroizpovedanje.** Na Nemškem kaže štatistika samoumorov zanimive podatke. Leta 1904 se je umorilo 9704 mož in 2764 žensk. Tu se opazuje, da je število samomorilcev med katoličani mnogo manjše nego med protestanti. V katoliški Bavarski pride na 100.000 prebivalcev 13·9 samomorilcev, v protestantovski Saksonski pa 31·0, v drugih protestantskih državah celo do 41·8 (Sp Koburg-Gotha). V Prusiji imajo najmanj samomorilcev katoliški Westfalci in Poznanjci. A tudi v teh katoliških krajih prihaja največ samoumorov od prisiljenih protestantov.

d **Žganjarska povest.** V Hagnu na Westfalskem sta sedela dva pijanca in stavila, kdo bo izpil več žganja, ne da bi bil pri tem pijan. Prvi pregovori pri tem krčmarja, naj mu da v steklenici vode, a drugi stori isto. Nato pijeta oba vztrajno kozarec za kozarcem in se jezita na tihem drug na drugega, ker noče biti nobeden pijan. Končno zamenjata pijači in spoznata, da pijeta oba — vodo. Navzoči se smejejo, a žganjarja osramočena odideta.

d **Največje perje,** ki se ga sploh pozna, ima palma inaj, ki raste ob veletoku Amazoni v Južni Ameriki. Perje je dolgo 9 do 15 in široko 3 do 3 in pol metra.

d **General Steselj obsojen na smrt.** Ruski listi poročajo, da je preiskovalna komisija o predaji Port Arturja dovršila svoj posel ter je podala poročilo, ki pravi, da se predaja Port Arturja more označiti kot zločinski čin, radi katerega je treba po zakonu, da bode general Steselj obsojen na smrt s streljanjem in mu odvzeta vsa odlikovanja, general Fock bo za 20 let izgnan, podkralj Aleksejev dobi carski ukor. To poročilo je izročeno carju, da ga odobri.

d **52 potresnih sunkov** so čutili v par dnevih v Teksasu v Ameriki. 3000 prebivalcev broječe mesto Socorro je v razvalinah. Ljudstvo beži. V bližini mesta Socorro se nahaja neki ugasli ognjenik.

d **Služkinja in gospodar zgorela.** V Gradcu je 19 let stara služkinja Marija Zangl prevrnila

gorečo petrolejsko svetilko. Hipoma je bilo dekle v plamenih. Njen gospodar trgovec Karol Herzog ji je priskočil na pomoč, a tudi on je bil kmalu ves v ognju in strahovito opečen. Služkinja in gospodar sta v bolnici vsled groznih opeklin umrla.

d Velika povodenj na Japonskem. V srednji Japonski so velike povodnji. Hofuška okolica je veliko jezero. Škodo cenijo na več milijonov jenov. V Macunspoti je poplavljenih 4000 poslopij.

d Razstresen goljuf. Poštni uradnik Hausch v Lučanah je poneveril na pošti 12.000 K in pobegnil. Na begu pa je pozabil v vlaku kovček s poneverjenim denarjem. Ko je na dotično postajo brzojavil, naj mu pošljejo kovček, so mu odgovorili, naj pride sam po njega. Toda mož se ni hotel podati v nevarnost in jo je popihal, da ga še sedaj nimajo.

Narodno gospodarstvo.

Hmelova letina. Ker se je vreme zboljšalo, je začel hmelj lepo napredovati in se je znatno popravil. Cena še ni tako slaba, kakor se je prvotno pričakovalo. Agentje kupujejo kilogram po 1 K 80 v. Najbrže pa se bo ta cena še povišala.

Izseljevanje. V preteklem letu je dospelo v Newjork en milijon izseljencev. Med temi je največ avstro-ogerskih državljanov! Za temi pride Italija, Škotska, Irlandska, Angleška, Francija, Španska, Portugalska, Nemčija i. t. d.; najzadnja je Švica, ki da torej najmanj izseljencev.

Naprava medice. V krajih, kjer ni vina a hočemo imeti poleti okrepčevalno pijačo, napravimo si to lahko s pomočjo medu. V ta namen zmeša se 10 litrov vode, najboljša je deževnica s 5 kili medu, a ti zmesi se doda še 100 gramov čiste vinske kisline. Tekočina se postavi v sod in doda se ji nekoliko drožja (fece), katero pronzroči vrenje. Sedaj poleti povré medica v kratkem, pozimi pa je treba segreti prostor, kjer se nahaja, na 17 do 20 ° C. Ko je prenehalo vrenje, je medico pretočiti v drugo posodo, da se jo loči od drožja. Za nekoliko časa se medica očisti in je jako dobra alkoholna pijača. Če jo denemo nekoliko prej, nego konča vrenje popolnoma, v steklenice in te dobro zataknemo, dobimo lahko šumečo medico, ki je nekak šampanjec. „Pr. G.“

Najnovejše novice.

S pošte. Prestavljen je iz Radgone v Maribor poštni oficijant g. Alojzij Šturm.

Duhovske vesti. Nastavljeni so čč. gg. novomašniki: Ant. Tkauc v Št. Janžu na Dr. polju, Mih. Golob v Ljubno, Ant. Pinter v Vuzenico, Pavel Žagar v Staritrg, Jos. Ozimič v Novocerkev. Prestavljeni so čč. gg. kaplani: Viktor Preglej iz Vuzenice v Konjice, Štefan Belšak iz Novecerkve v Žalec, J. Kavčič iz Ljubnega v Leskovec.

Imenovanje. Č. g. Marko Tomažič, župnik na Pilštanju in načelnik okrajnega zastopa kozjanskega, je imenovan za kn. šk. duhovnega svetovalca. Iskreno čestitamo!

Fram. V vinogradih se je pokazala strupena rosa — škropite! — Ponedeljek je pogorela Tementova hiša. Vzrok neznan. Bila je zavarovana. — Sredo smo pokopali Antona Murko, enega najboljših šolarjev v Framu. — Letos je pri nas mnogo letovičarjev, med njimi profesorja dr. Dolar in dr. Ilešič iz Ljubljane. Zaradi tega je poskočila cena mesa kar za 8 v.

Ribnica. Iz tukajšnje župnije je bil 22. t. m. v Gradcu v mašnika posvečen o. Jožef Pinc-Potočnikov, benediktinc iz Admonta, ter bode imel tukaj novo sv. mašo 19. avgusta.

Gornja Radgona. Dne 21. t. m. je umrl po dolgi mučni bolezni osmošolec g. Anton Trummer, sin tukajšnjega poštenega Nemca Mihaela Trummerja, trgovca s poljskimi pridelki. Bodi mu zemljica lahka!

Samoumor. Dne 22. t. m. ob 8. uri zjutraj se je v vili „Marienheim“ v Gornji Radgoni ustrelil s samokresom artilerijski aktivni c. kr. major Gaube iz doslej neznanih razlogov, ravno ko se je vračala posadka od strelnih vaj iz Hrvatskega v Radgono.

V mlatilnici ponesrečen. Viničar Franc Šulek, oče deveterih nepreskrbljenih otrok, prišel je v petek v Pušincih pri kmetu Praprotniku z desno roko v nagljici v mlatilni stroj, kateri mu je 4 prste popolnoma odtrgal in roko razmesaril. Ponesrečeni je sedaj v križniški Franc Jožefovi bolnišnici v Ormožu. Uboga družina!

Darilo za rešitev življenja sta dobila kmečka fanta Ljudevit Herman iz Zg. Ložnice in Martin Korent iz Velikega vrha pri Rečici, ker sta rešila Andreja Korent iz Ložnice.

Zahvala.

Velika pevska in narodna slavnost, ki se je priredila 15. julija v starodavnih Rušah, je uspela v vsakem oziru tako imenitno, da čuti podpisano društvo prijetno dolžnost, izreči vsakomur, ki je na ta ali oni način pripomogel k srečnemu uspehu slavnosti, svojo iskreno, srčno zahvalo. Ne najdemo primernih besed, ki bi mogle prav tolmačiti cenjenim prirediteljem, darovalcem in udeležencem celokupne slovesnosti čut naše hvaležnosti. Iz dna srca izrekamo tem potom prisrčno zahvalo slavnemu „Slov. pevskemu društvu v Ptuju“, ki si je blagovolilo izbrati letos za kraj svojega običajnega koncerta naše Ruše in je napravilo na tisoče broječo množico s svojim impozantnim in izbornim nastopom velikanski utis, dalje neumorno delavnemu pripravljalnemu odboru v Rušah in njegovemu dičnemu načelniku, vrlemu županu g. dr. Gorišeku, slavnemu tehničnemu vodji zgradbe „Planinske vasi“, č. g. A. Pinteriču, ki je delal več tednov z nadčloveškimi duševnimi in telesnimi močmi in katerega mojstersko delo so občudovali in priznavali tisoči zbranega občinstva, dalje vsem slavnim društvom, ki so toliko pripomogla s svojo udeležbo k veličastnosti cele slavnosti, osobito čveterna društva, ki so posetila slavnost s svojimi prekrasnimi zastavami, slavnim rodoljubnim mariborskim damam v šotorih „Na Bledu“ in „Pri Žigertovem stolpu“, ki so prišle v oddaljene Ruše in se tukaj trudile ves dan in vso noč za dobro narodno stvar, slavnemu „Bralnemu društvu“ v Lembahu, ki je zbudilo občo pozornost že pri sprejemu in ki je po svojih cenjenih gospeh in gospodičnah članicah z vso vnemo delalo v prospeh slavnosti v svojem lepem šotoru za cvetice, dalje častitim rodoljubnim gospem in gospodičnam v paviljonu za sladoled in sladke pijače, ki so prišle iz oddaljenega Št. Lovrenca kot vile in navdušene planinke in neumorno delale ves dan in vso noč, slavni obitelji dr. Gorišekovi, ki je oskrbovala obširni „hotel“ v „Starem gradu“ z največjo požrtvovalnostjo in katera sploh deluje v našem kraju pri vsaki narodni slavnosti z največjo vnemo, cenjeni gospem, gospodičnam in gospodom iz Ruš in Smolnika v „Koči pri Šumiku“ in „Kavarni pri hojki“, ki so že pred slavnostjo takorekoč noč in dan delali ves teden in so na dan slavnosti s svojo ljubeznivostjo in svojim mirnim in odkritim vedenjem kazali tujcu pravi značaj severnopohorskega prebivalca, da se je pri njih kar trlo občinstva, dalje ljubkim gospodičnam v paviljonu za sadje, ki so se kot prave hčerke naših planin trudile za prospeh planinske slavnosti z največjo navdušenostjo in požrtvovalnostjo ter „sladkim“ gospem in gospodičnam v paviljonu za sladčice in pecivo, ki so s svojim „sladkim“ in ljubeznivim nastopom tako uplivale na občinstvo, da je kmalu pošla njih velika zaloga.

Srčno se dalje zahvaljujemo cenjenim gospicam, ki so podarile zastavam krasne spomiske trake, obsipale došle goste z dišečimi cvetkami, dalje vsakemu izmed tisočerov gostov, nepozabljivemu cirkusu „Buffalo Bill“, katerega so vodili trije gospodje z neverjetno spretnostjo, kazali „Amerikanske pošasti“ in „Poborske znamenitosti“ v posebnem šotoru in vabili občinstvo z „najmodernišimi lajnami“, cenj. gg. akademikom, ki so priredili dan poprej v Rušah dijaški shod in veliko pripomogli, da je bila slavnost tem veličastnejša, dalje slavni „gledališki družbi“, ki je izborno zabavala svoje poslušalce in konečno vsem cenjenim darovalcom bodisi denarja, jéstvin, pijač, cvetic, vence v i. t. d. in tistim dragim domačinom, ki so posodili velike množine raznega lesu in ki so pomagali v skrajno neugodnem vremenu graditi razne šotore. Vsi ste delali za narodno stvar in ta zavest naj Vam bo najboljše plačilo.

Podravska podružnica slov. planinskega društva v Rušah, dne 24. julija 1906.

Mihael Serne, tač. tajnik. Dav. Lesjak, tač. preds.

Zahvala.

Podpisani odbor „Slov. pevskega društva v Ptuji“ izreka tem potom najtoplejo zahvalo: vsem častitim pevkam in pevcem, posebno pa še slavnima mariborskima pevskima društvoma in ljutomerskemu pevskemu društvu, dalje akad. društvom „Triglav“, „Tabor“ i. t. d., sploh vsem, ki so pripomogli, da je pevska slavnost dne 15 julija v Rušah tako sijajno uspela; lokalnemu odboru, oziroma njegovemu predsedniku g. dr. Gorišeku; dalje g. J. Zemljiču, ki je z izvenredno spretnostjo vodil pevske točke pri glavni vaji, kakor tudi pri koncertu samem; potem slavni šoštanjski narodni godbi; nadalje vsem čast. gg. poverjenikom in onim damam in gospodom, ki so drage volje pospeševali društveni smoter v svojih krogih; slavni planinski vasi Ruše in predsedniku „Planinske podružnice“ g. Davorinu Lesjak; nadalje vsem čast. članom društva in gostom in preč. duhovščini; vsemu posvetnemu razumništvu, sploh vsem udeležencem slavnosti; vsem časnikom, ki so nas podpirali s prijavljenjem raznih dopisov in vabil. Konečno prosimo, da tudi v bodoče podpirajo društvo po svojih močeh in pripomorejo, da se bode društvo krepilo, razvijalo in napredovalo v povzdigo slovenske in slovanske pesmi.

Za odbor Slovenskega pevskega društva v Ptuju:

Drag. Zupančič, predsednik. Valentin Kajnih, tajnik.

Tržne cene

v Mariboru od 14 julija do 21. julija 1906

Žitu	100 kg	od K	od h	do K	do h
Pšenica		16	50	—	—
rž		14	50	—	—
ječmen		14	—	—	—
oves		20	—	—	—
koruza		16	50	—	—
proso		18	—	—	—
ajda		15	—	—	—
seno		4	80	—	—
slama		6	—	—	—
fižola	1 kg	—	30	—	—
grah		—	53	—	—
leča		—	88	—	—
krompir		—	7	—	—
sir		—	36	—	—
surovo maslo		2	40	—	—
maslo		2	60	—	—
špeh, svež		1	48	—	—
zelje, kislo		—	—	—	—
repa, kisla		—	—	—	—
mleko	1 lit.	—	20	—	—
smetana, sladka		—	72	—	—
„ kisla		—	80	—	—
zelje	100 glav	—	—	—	—
jajce	1 kom.	—	7	—	—

Društvena naznanila.

Društvo „Skala“ pri Št. Petru niže Maribora priredi dne 29. t. m. po večernicah v novi šoli poučni shod s predavanjem „Kmetje in graščaki“ in skeoptične slike iz sv. pisma stare zaveze. Prosimo obilne udeležbe!

Slov. kat. izobraževalno društvo v Studencih pri Mariboru je preložilo svojo veselico na nedoločen čas.

Kmetijska zadruga Šaleške doline v Škalah priredi v nedeljo dne 29. t. m. ob 3. uri popoldan na prostom pri cerkvi v Škalah predavanje o živinoreji. Predaval bode g. potovalni učitelj Jelovšek. K obilni udeležbi vabi odbor.

„Bralno društvo za ljutomersko okolico“ priredi v nedeljo 29. julija 1906 gledališko igro: „Egiptovski Jožef“ v prostorni dvorani g. Kukovca. Začetek ob 7. uri zvečer. V tej igri prvič nastopijo ljutomerski vrli mladeniči. Čisti dobiček se porabi za knjižnico bralnega društva. K obilni udeležbi vabi vse rodoljube odbor.

Bralno društvo pri Sv. Juriju ob Ščavnici priredi dne 5. avgusta v prostorih gospe Trstenjakove veselico, pri kateri se bo predstavljala igra „Dve materi“. K obilni udeležbi vabi odbor.

Pri Sv. Juriju ob juž. žel. je v nedeljo, dne 29. t. m. zborovanje „Moške podružnice sv. Cirila in Metoda“. Zborovanju sledi ljudska veselica. Preskrbljeno je, da bo veselica prav mična. Dva močna, dobro izvežbana pevska zbora proizvajata pevske točke; nastopijo razni govorniki, med njimi deželni poslanec g. dr. Hrašovec iz Celja; iskala bo se sreča pri srečolovu, ki bo razpolagal z mnogimi dobitki. Tudi za domači kratek čas je vse pripravljeno. Vabimo na to veselico prijatelje šole, pospeševalce družbe sv. Cirila in Metoda, ljubitelje petja, dobičkaželjne, ki bodo našli v srečolovu svoj zaklad, slovenske organizatorje, sploh vse, kar leze in gre, ter se zanima za napredek slovenskega naroda. — V nedeljo torej v Št. Jurij ob juž. žel., kjer se je lansko leto tako svečano obhajala 20. skupščina družbe sv. Cirila in Metoda. Da se vidimo ta dan, prijatelji, ob 4. uri popoldne na prostem in v gostilni g. Alojzija Nendl. Na zdar!

Društvo „Kmetovalec“ v Gotovljah ima dne 22. julija t. l. ob 4. uri popoldne v dvorani gosp. Franc Malgaj svoj 28. občni zbor. Po zborovanju prosta zabava. Med posameznimi točkami sporeda poje domači moški in mešani zbor. Vsem prijateljem kmetijskega napredka kliče krepko „Dobro došli!“ Odbor.

in od katerih dobe Čehi 75 in Nemci 55 poslancev.

Poslanci po deželah:

	Načrt Gaučev	Kompromis
Češko	118	130
Dalmacija	11	11
Galicija	88	106
Niže Avstr.	55	64
Gor. Avstr.	20	22
Solnograško	6	7
Štajersko	28	30
Koroško	10	10
Kranjsko	11	12
Bukovina	11	14
Moravsko	44	49
Šlezija	13	15
Tirolsko	21	26
Predarelsko	4	4
Istra	5	6
Goriško	5	6
Trst	5	5
	455	516

Po narodnosti:

	Načrt Gaučev	Kompromis
Nemci	205	233
Čehi	99	108
Poljaki	64	80
Rusini	31	34
Jugoslovani	36	37
Italijani	16	19
Romuni	4	5
	455	516

Slovani bodo imeli po kompromisu 259 poslancev, Nemci 233, Italijani in Romuni 24, slovanska večina znaša 2 mandata.

Železniški minister Derschatta je spregovoril v Trstu povodom otvoritve karavanske železnice tudi par laških stavkov. Drugodi je govoril le nemško. Par laških stavkov se je naučil, par slovenskih pa ne. Tem lahonskim veleizdajcem se pri nas v Avstriji klanjajo, nas patriotične Slovence pa se prezira.

Gusudarstvenaja duma razpuščena. Dne 22. t. m. je izdal ruski car ukaz, da se duma razpusti in da se skliče nova duma šele 25. marca 1907. Čas za volitve se določi šele kasneje. Ker se bojijo, da bi vsled te naredbe nastala še hujša revolucija, je v Petrogradu in petrogradski guberniji proglašeno obsedno stanje. Nemiri lahko vsak dan izbruhnejo. Poznavatelji ruskih razmer pravijo, da bo gotovo prej ali slej nastala revolucija. Rusko še čakajo hudi časi.

Vojska v Srednji Ameriki. Vsled upliva drugih držav ste sklenili obe bojujoči ljudovladi Salvador in Guatemala, da začneta s pogajanji. Kljub dogovoru pa prodirajo sovražniki v Salvador. Pri Matapiji in Platani so bili novi boji, v katerih je zmagala salvadorska armada. Guatemalskega predsednika Cabrero dolže, da ravnajo nečloveško z jetniki. Guatemalski vojaki so razsekali v kosce nekega uglednega meščana v Salvadoru. Najnovejše vesti poročajo, da se je sklenilo premirje in da je upanje, da se pogodita obe državi mirnim potom.

Nemiri na Kitajskem. Iz Honkona se poroča, da postaja nemirno prebivalstvo v južnih kitajskih pokrajinah. Agitacija proti inozemcem je vedno bolj nevarna. Napadajo Evropejce, ne da kaznujejo krivcev. Kitajske oblasti so popolnoma nesposobne, da varujejo Evropejce, ki morajo iskati varstva pri zastopnikih velevlastij.

Razne novice.

* **Slovensko društvo** je imelo dne 24. t. m. odborovo sejo, v kateri se je storil naslednji sklep: Odbor pozivlja slovenske državne poslance, da skličejo pred bodočo državnozborsko sejo v Maribor zborovanje, ki bode pristopno vsem spodnještajerskim in koroškim slovenskim volilcem, in poročajo vestno o svojem delovanju za preosnovo volilnega reda, da se posvetuje in sklepa o postopanju naših poslancev v bodočem zasedanju glede volilne reforme za Štajersko in Koroško.

* **Promocija.** Doktorjem prava sta bila promovirana g Ernest Kalan, odvetniški kandidat v Celju, in g. Fr Schmid, avskultant v Mariboru.

* **Skozi Spodnještajersko** potuje v začetku avgusta III. topničarski polk iz Gradca, ki je na potu k strelnim vajam pri Krškem.

* **Ne hujskajte naroda!** Kjer ni miru in edinosti, tam ni sreče! To velja ne samo za družino, ampak tudi za celi narod! Poglejte v družino, kjer ni med zakonskimi sporazumljenja, tam je pekel v taki družini! Med slovenski narod hodi zadnja leta peklenski list, ki vedno hujska med njimi ter išče novih prepirov, to je „Štajerc". Očeta proti sinu, hčer proti materi, soseda proti sosedu, vse je že nahujskal ta list ter razdivjal naše ljudi. In prepir in sovraštvo in strankarska strast se je mnogokje naselila namesto miru in ljubezni. Kako daleč še bo to šlo? Znano je, da ima ptujski župan Ornig veliko upliva pri „Štajercu". Zakaj ne stori nič, da bi se pri tem listu preneehalo nesramno hujskanje. Ptujski glavar si je vinski brat z Ornigom, tudi on bi lahko uplival. Ali želijo, da se naš narod s hujskanjem ugonobi?

* **Kje se to dogaja?** Po Slovenskem Štajerju se je osnovalo mnogo posojilnic, da iztrgajo naše kmete iz krempljev nemčurskih oderuhov. Za to smo se zelo čudili, ko smo v zadnji številki „Štajerca" čitali, da jemljejo nekatere posojilnice po 7% obresti od posojil. Nam nobena slovenska posojilnica ni znana, ki bi se kaj takega upala, za to pa kličemo „Štajerca", naj pride z imeni dotičnih posojilnic na dan. Če so res take posojilnice, bomo mi odločno nastopili proti njim brez ozira. Če pa je zopet to laž „Štajerčeva", potem je gotovo jako zlobna laž, za katero se je dal „Štajerc" od kake nemške posojilnice plačati. Z imeni torej na dan!

* **Kako hujskajo učiteljstvo proti nam?** V zadnjem času se dela s čudno dosledností zahrbtno in javno na to, da bi se slovensko učiteljstvo nahujskalo proti nam. Tako dobivamo dopise proti učiteljstvu iz krogov, ki so učiteljem najbližji, s prošnjo, naj jih priobčimo; napadajo se osebne zaradi nepomembnih malenkosti; v javnosti pa se nam podtikajo različne trditve o učiteljstvu, koje pa so izmišljene, torej grda laž. En primer! Nikdar nismo pisali, da so spremembo volilnega reda povzročili učitelji. Čudom smo se torej čudili, ko smo čitali v sobotnem „Slovenskem Narodu" naslednjo notico: „Zakaj je slovenski narod tako hud udarec zadel v odseku za volilno reformo? Po „Slov. Gospod." so učitelji krivi poraza." Za božjo voljo, pri belem dnevu si upajo ljudje tako lagati! Naši bralci itak vedo, da nismo napadli slovenskega učiteljstva, naš uredniški koš pa bi lahko učiteljstvu razkril, da smo za njegovo stanovsko čast in ugled bolj zavzeti kakor marsikateri, posebno — neklerikalni učitelji! Mogoče nas razmere kedaj prisilijo, da pridemo v tem oziru z zanimivimi razkritji!

* **Za cestarje na državnih cestah.** Poslanci raznih strank so že opetovano pozivljali vlado, naj cestarjem na državnih cestah primerno zboljša plače in pokojnine. Dotično resolucijo je tudi poslanska zbornica odobrila pred dvema letoma, a zgodilo se ni nič. Ravnokar so poslanci dr. Korošec in tovariši v državnem zboru vložili predlog, naj vlada čimpreje državnim cestarjem primerno zboljša plače in pokojnine.

* **Južna železnica zviša tarif.** Začetkom l. 1907 namerava južna železnica zvišati tarife. Sedaj veljavne znižane tarife deloma opusti, deloma jih omeji. Uprava južne železnice trdi, da so se podražile železniške potrebščine, in da je nemogoče, da se znižajo prometni stroški.

* **Romarjem k Mariji Pomagaj** se naznanja, da se bodo vozni listki še v nedeljo predpoldan in ponedeljek zjutraj dobivali za postajo Maribor v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, za postajo Pragersko v samostanu v Ptuju in za Celje v celjski kaplaniji. Tudi na vlaku se še bodo dobivali vozni listki za vse postaje, ako jih bode kaj ostalo; zato je bolje, da si romarji vozne listke preskrbijo prej.

M Medved, župnik.

* **Čebelarji, pozor!** Gnilcba v čebelnih panjih se je pojavila v okraju Feldbach. Bolezen je nalezljiva in uniči cele čebelnjake. Obstoji v tem, da zamro naglo čebelni ogrci, ki zgube najprej belo barvo, se zmanjšajo, postanejo rumenkasti ter se razkroje v rjavkasto, smrdljivo tvarino. Če so v panju že veliki kosi te smrdljive tvarine, je najbolje celega zažgati. Vsak čebelar naj zato strogo opazuje svoje roje, naj vpraša za svet izkušene veščake. Čebelarsko društvo za Spodnje Štajersko bo v tem oziru gotovo vsem rado šlo na roko.

* **Zlatomašnikov** šteje škofovina lavantinska petnajst. To so gospodje: Lorenčič v Radgoni, Bosina v Kozjem, gimnazijski ravnatelj Vonk v Nazarji, Selič v Kostrivnici, stolni prošt prelat Herg v

---

zatožni klopi, sklenjene roke so se ji mrzlično tresle in suho, pekoče oko je bilo vprto z izrazom obupne prošnje na razpelo, katero je med dvema svečama stalo na pisalni mizi.

Posvetovanje je trajalo le nekaj minut, nato so se porotniki zopet vrnili v sodno dvorano. Sedaj, sedaj se ima odločiti! Navzoči so vstali, da stoje poslušajo razsodbo, tudi Lucija je vstala iz svojega sedeža. Uboga Lucija! Varalo jo je zadnje upanje. Razsodba se je glasila: „Spoznana kriva hudodelstva tatvine ter obsojena na šest mesecev težke ječe."

Luciji se je zazdelo, kakor da jo je neka nevidna ledena roka zgrabila za vrat, pred očmi se ji je stemnilo in nezavestna se je zgrudila na klop . . .

Ko se je zopet zavedla, je ležala v jetniški bolnišnici. Poleg postelje je stal zdravnik in neka strežnica.

„Danes naj ostane tu, potem pa se lahko premesti k drugim jetnicam," dejal je zdravnik odhajaje.

Lucija se je tiho vdala v svojo osodo, vedela je, da ne pomaga nobena tožba, nobena prošnja. Ko je nekoliko okrevala, premestili so jo k drugim jetnicam.

Žalostna se je vračala baronica Winter od obravnave. Sin jo je med potom tolažil ter ji prigovarjal, naj se ne razburja toliko radi take malenkosti.

„Kaj malenkost?" zavrnila ga je mati, „bi li bila tebi malenkost, če bi bil v takem položaju, če bi zgubil čast in dobro ime?"

„Jaz — seveda, to je kaj drugega, toda Lucija je priprosta služkinja, ter nima niti pojma o časti."

To pa je bilo blagi baronici preveč.

„Viljem!" dejala je razdraženo, „to je podlo mišljenje! Služkinja ali ne služkinja, ona je človek kakor ti in jaz, in jaz sem prepričana, da se tudi služkinje dobro zavedajo svoje časti, ter znajo včasih bolje ločiti plemenito od podlega, kot kak napihnjen plemenitaš. Ako bi bilo le možno, da je kdo drugi tat, bi bila prepričana, da je Lucija nedolžna."

Viljem je molčal, da ne bi matere še bolj razdražil. Ko sta dospela domov, se je zaprla baronica v svojo sobo. Viljem pa je zasedel konja, ter odjezdil na sprehod.

„Kdo bi si bil mislil, da je to dekle materi tako k srcu prirastlo! In kaj je neki, vraga, mene zmotilo, da je nisem pustil pri miru. Sedaj je prepozno, eh, pa šest mesecev tudi ni cela večnost." Take misli so se podile v duši mladega barona, ko je po beli cesti jezdil iz mesta.

Toda gospa baronica se ni dala tako hitro vtolažiti, nad vsem je godrnjala, nobena stvar ji ni bila po godu, povsod ji je manjkala Lucija. Viljem ji je skušal spočetka ugovarjati, a ko je videl, da jo je s tem še bolj razdražil, je opustil tudi to, ter najraje odjezdil s tovariši na lov.

Med tem je zopet prišla v deželo cvetna pomlad, bližal se je Viljemov god. Baronica je določila, da se ta dan kolikor možno slovesno praznuje, ker je nameraval Viljem kmalu odpotovati za dalj časa. Baron je povabil več svojih ožjih prijateljev. Določil je, da prirede zjutraj mal izlet na konjih v bližnjo okolico, ter se potem vrnejo k obedu. Baronica je ta dan izpolnila sinu že dolgo gojeno željo ter mu podarila krasnega arabskega konja. Na določeni dan so se zbrali povabljeni prijatelji že zgodaj v jutro pred baronovo hišo. Ko je ta slednjič stopil pred nje, so ga vsi živahno pozdravili.

Sluga je pripeljal novega konja, katerega so vsi občudovali.

Ko se je Viljem zavihtel v sedlo, odprlo se je v prvem nadstropju okno in baronica je še enkrat pozdravila izletnike.

„Pa, da ste mi točni k obedu!"

„Gotovo mamica!" zaklical je Viljem veselo in odjezdil s tovariši.

Baron je igraje vodil novega konja, sedaj mu je potisnil ostroge v meso, da je čili arabec rezgetaje planil kvišku ter kot ptica zletel po cesti, potem pa ga je zopet bliskoma ustavil in obrnil.

„Pazi Viljem! svarili so ga tovariši, „konj je mlad in tebe nevajen, lahko se ti kaj pripeti."

„Kaj še!" smejal se je Viljem veselo, „jaz sem vsakemu konju kos, še kaj drugega si dovolim. Evo!"

Potisnil je ostroge, da se je konju kri pocedila po črnih bokih. Toda to je bilo iskremu arabcu preveč. Zarezgetal je, potem pa se divje dvignil, kakor da bi hotel otresti predrznega jezdeca raz sebe. Viljem se je trdneje oprijel uzde, konj pa je zdirjal v divjih skokih po cesti. Prestrašeni tovariši so spodbodli konje in zdirjali za njim.

(Konec prihodnjič.)